

Arrest

nr. 80 590 van 02 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding**

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 29 april 2012 heeft ingediend bij faxpost om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de beslissing tot binnenkomstweigering met terugdrijving-asielzoeker, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 24 april 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2012 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 02 mei 2012 om 10.30 uu .

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN die loco advocaat M.CAMARA, verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L.VAN DE VYVER, die loco advocaat A. DE MEU verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster, komende uit Luanda, wordt op 13 april 2012 bij de grensdoorlaatpost op de luchthaven van Zaventem tegengehouden. Op dezelfde dag wordt haar de toegang tot het Rijk geweigerd waarbij haar een beslissing tot teruggrijping wordt betekend omdat verzoekster niet in het bezit is van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van het verblijf blijken en omdat zij niet in het bezit is van toereikende bestaansmiddelen voor de duur en de vorm van verblijf of voor de terugkeer naar het land van herkomst.

1.2. De gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel, Migratie en Maatschappelijke Integratie heeft op 13.04.2012 tevens een beslissing genomen tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

1.3. De teruggrijping van verzoekster op 19.04.2012 werd geannuleerd, gezien verzoekster op 16.04.2011 een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de beslissing tot binnenkomstweigering met teruggrijping dd. 13.04.2012. Bij arrest nr. 79.315 van 17.04.2012 werd de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid verworpen.

1.4. Op 19.04.2012 heeft de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel, Migratie en Maatschappelijke Integratie (gelet op de annulatie van de geplande teruggrijping) een nieuwe beslissing genomen tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats. Het verzoek tot invrijheidstelling werd derhalve op 23.04.2012 door de raadkamer verworpen.

1.5. Op 24.04.2012 heeft verzoekster een asielaanvraag ingediend aan de grens. Er werd een bijlage 25 opgesteld. De gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel, Migratie en Maatschappelijke Integratie heeft op 24.04.2012 een beslissing genomen tot binnenkomstweigering met teruggrijping – asielzoeker (bijlage 11ter). Deze beslissing werd op dezelfde dag aan verzoekster ter kennis gebracht.

1.6. Deze beslissing maakt het voorwerp uit van onderhavige procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

1.7. De gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel, Migratie en Maatschappelijke Integratie heeft op 24.04.2012 tevens een beslissing genomen tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

1.8. Inmiddels werd verzoekster op 27 april 2012 gehoord nopens de aan haar asielaanvraag ten grondslag liggende motieven.

2. Over de vordering tot schorsing

2.1. In de nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid wegens gebrek aan belang op wat betreft de thans bestreden beslissing, omdat het in casu om een herhaald bevel gaat.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing moet haar bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

2.3. Aan verzoekster werd reeds een bijlage 11ter betekend in toepassing van art. 72, tweede lid van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“De met de grenscontrole belaste overheden geven aan de vreemdeling die zich aan de grens aanmeldt zonder in het bezit te zijn van de vereiste documenten en die een asielaanvraag indient een document overeenkomstig het model van bijlage 25.

Overeenkomstig artikel 52/3, § 2, van de wet, ontvangt deze vreemdeling eveneens een beslissing tot terugnijving overeenkomstig het model van bijlage 11ter.”

Bijgevolg zal dan, na eventuele nietigverklaring van de in casu bestreden bijlage 11ter een nieuwe bijlage 11ter aan betrokkene, die wordt vastgehouden aan de grens, ter kennis moeten worden gebracht.

2.4. Bovendien is geen repatriering voorzien en stelt verweerder dat *“verzoekster geenszins gerepatriceerd zal worden zonder behandeling van haar asielaanvraag. Zoals ook vermeld in de bestreden beslissing, zal verzoek(st)er pas worden terugnijven zodra deze bijlage 11ter uitvoerbaar wordt, m.a.w. nadat verzoeksters asielaanvraag is behandeld”*. Verzoekster betwist dit gegeven niet en stelt enkel dat de asielaanvraag op alle merites moet worden onderzocht.

2.5. Een eventuele schorsing en/of nietigverklaring van de in casu aangevochten beslissing houdende de binnenkomstweigering met terugnijving-asielzoeker, kan aan verzoekster dan ook geen enkel nut opleveren, zodat het beroep gericht tegen de thans bestreden beslissing niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

2.6. Ten slotte dient er op gewezen te worden dat inzake de aangevoerde schending van artikel 8 van het EVRM, verzoekster reeds op identieke motieven steunend een vordering bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft ingediend. De Raad heeft in deze beslist dat *“Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt door verzoekster prima facie niet aannemelijk gemaakt* (RvV 17 april 2012, nr. 79.315).

2.7. De exceptie van de verwerende partij is gegrond. De vordering is niet ontvankelijk.

3. Kosten

3.1. Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend en twaalf door:

Mevr. K. DECLERCK rechter in vreemdelingenzaken,

Mevr. F. DE BOCK toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. DE BOCK

K. DECLERCK